

Твърде скромните хронологични жалони, както се разбира, предоставят малко информация и Ф. Грегоровиус констатира със съжаление: „Влиянието на времето и климата много затрудняват разчитането на тези ОСКЪДНИ НАДПИСИ... ТЕ НЕ ХВЪРЛЯТ СВЕТЛИНА ДОРИ ВЪРХУ ИСТОРИЯТА НА ГРАД АТИНА ПРЕЗ ХРИСТИЯНСТВОТО... Изследователят на средновековния град Рим е в несравнимо по-добро положение (вече стана дума за проблемите в хронологията на Рим – А. Ф.)... В Атина ВЪОБЩЕ НЯМА изсечен на камък летопис за мъртъвци“ [195], с. 101.

„В Атина няма да видите, както е в Рим, мраморни статуи на починали епископи и игумени, сенатори, съдии и граждани; ИМА МАЛКО НАДГРОБНИ ПЛОЧИ, НЯКОЙ-ДРУГ САРКОФАГ БЕЗ НИКАКВИ СТАТУИ И НЯКОЛКО НАДПИСА – САМО ТОВА СЕ Е ЗАПАЗИЛО В АТИНА ОТ МИНАЛОТО Й“ [195], с. 101. Да, и някакви „антични развалини“.

В Скалигеровата история има няколко противоречиви версии за Атина от XII–XIV в., които по различен начин оценяват ролята на града. Според едната през онези векове и градът, и цяла Гърция СА ВСЕ ТАКА ЗАТЪНАЛИ В НЕПРОНИЦАЕМ МРАК [195]. Според другата версия Атина по това време почва да придобива значение на голям културен център. Английският летописец Матей Парис съобщава, че през уж 1202 г. неколцина гръцки философи, появили се пак в Атина след няколко века в небитието, стигнали до английския двор и участвали в църковни диспути [195], с. 111. По-късно в Атина учили английски учени [195], с. 111.

5.2. ГЪРЦИЯ И КРЪСТОНОСНИТЕ ПОХОДИ

Кръстоносните походи са били не само големи религиозни и военни мероприятия, но и важни светски събития. „Латинският“ поход например става по инициатива и на папа Инокентий III, и на най-могъщите представители на светската власт в Европа, сред които има французи, белгийци и немци [195]. Сред ръководителите на похода са граф Балдуин Фландърски, маршалът на Шампан Готфрид дьо Вилардуен, граф Хуго дьо Сен Пол, Людовик дьо Блоа и т.н. Всички те са от висшата европейска аристокрация [195], с. 129. От свещени мероприятия походите се превръщат едва ли не в най-светските събития през средните векове.

Тези походи създават, както се оказва, мозайка от феодални държави на гръцка територия [195]. Скалигеровата история оценява ролята на латинските държави в Гърция главно като негативна [195]. Смята се, че, от една страна, грубите и невежи завоеватели са погребали великото „антично“